Les grans petjades.

Opinió | 15-01-2014 | 14:48

Des dels catorze anys fins als vint-i-dos amb ?mili? inclosa, vaig treballar a la Ceràmica Sabater, en què vaig desenvolupar les feines que dintre la mateixa estructura es consideraven ?especialitzades?, com era envernissar i enfornar en les dues mans (dreta i esquerra), això vol dir que la ceràmica vidrada no tenia cap secret per a mi, fins que vaig decidir canviar el rumb de la meva vida, deixar la ceràmica i encetar la feina de boscater , tractorista i pagès, camioner durant divuit anys, carnisser dotze i xofer d?autocars onze, fins a arribar a la jubilació, 64anys.

De Manufactures de Terracota, actual Museu de la Ceràmica de la Bisbal d?Empordà, en vaig transportar centenars de tones arreu de l?Estat espanyol en la meva època de camioner, com de la resta d?empreses que existien a la Bisbal (Can Corominas, Pavicsa, Salva, l?Estrella, La Catalana, Terracota, Sirvent, Brancos, La Tasa, l?Amatller, Emili Pons, Sabater, Romaguera i d?altres que es dedicaven a la terrissa; totes amb un mínim de trenta treballadors, entre homes i dones), fins que el sector va entrar en decadència, i Terracota va ser una de les primeres a desaparèixer i va quedar en mans de ?la Caixa?, segons els rumors del moment.

Entre els socis, directius i administradors de Terracota, hi havia el que fou alcalde de la Bisbal, el Sr. Albert Vancells, època en què l?ajuntament va rescatar Terracota, amb la idea de transformar l?espai, encara s?hi esta invertint, perquè esdevingui un exemplar Museu de la Ceràmica de la Bisbal d?Empordà; els bisbalencs mai sabrem el que ens haurà costat, com tampoc què haurà rendit, però sí que algú en diu i en viu bé, del futur Museu de la Ceràmica de la Bisbal d?Empordà (com a mínim, els empresaris que fan les obres), perquè amb pressupostos d?1 M?, després del que ja hi portem invertit, crec que l?èxit hauria d?estar garantit; ja sé que les subvencions són molt llamineres, però el que no són subvencions també s?han de pagar, i només hi ha un camí i uns pagadors, que sempre som els mateixos des de fa molts anys, que si hi afegim la sangonera del Mundial, la nova passera sobre el Daró i la ja famosa biblioteca comarcal, entre altres nyaps, n?hi ha per llogar-hi cadires.

Jo no estic en contra del progrés, estic en contra de l?afany de protagonisme, en contra de voler deixar petjada costi el que costi, només perquè una majoria dintre un color polític determinat ha aprovat allò que el capitost ha exposat sense aclarir qui és el beneficiat i el perjudicat, n?hi si és el més convenient per al futur del conjunt dels ciutadans i de la població.

Autor: Màrius Viella/GN